

החלטות הקבינט הישראלי מאשרות אכיפה בשטחי A תוך עקיפת הסמכות הפלסטינית באתרים ארכיאולוגיים; ועדת השרים אישרה את קידום "חוק העתיקות" הסיפוחי החדש לקריאה ראשונה

ממשלת ישראל אישרה אתמול (8 בפברואר, 2026) סדרה של [החלטות מרחיקות לכת](#) המאפשרות הרחבת סמכויות אכיפה בשטחי B ו-A בגדה המערבית. בין החלטות אלו נכללים מספר צעדים המשפיעים ישירות על עתיקות, מורשת תרבותית ואתרים קדושים, המהווים הסלמה מדאיגה בשימוש שישראל עושה בניהול המורשת ככלי בשירות הסיפוח.

מידע על החלטת הקבינט מאתמול פורסם בהודעה [מטעם משרד הביטחון](#) (כץ וסמוטריץ'). הפרוטוקולים של דיוני הקבינט אינם זמינים לציבור, אך ההודעה תיארה את ההחלטות כ"דרמטיות" וכאלו ש"משנות מן היסוד את המציאות המשפטית והאזרחית ביהודה ושומרון". בין ההחלטות הללו נכללת הרחבת "פעולות הפיקוח והאכיפה" לשטחי A ו-B, כולל אכיפה הקשורה למים, פגיעה באתרים ארכיאולוגיים ומפגעים סביבתיים.

בהתפתחות חשובה וקשורה נוספת, ועדת השרים לענייני חקיקה אישרה אתמול את קידום הצעת החוק להקמת רשות סטטוטורית חדשה תחת משרד המורשת, שתנהל את אתרי העתיקות בגדה המערבית. ההחלטה מגיעה בעקבות [הצבעת ועדת החינוך](#), התרבות והספורט של הכנסת בשבוע שעבר בעד קידום החקיקה. הצעת החוק, שנוסחה במקור בשנת 2023, נועדה לעקוף את הממשל הצבאי בצעד סיפוחי חסר תקדים, תוך החלת החוק הישראלי ישירות על השטח בגדה המערבית ולא רק על אזרחים ישראלים. הצעת החוק צפויה לעלות לקריאה ראשונה במליאת הכנסת בהמשך החודש.

גרסה מלאה ומעודכנת של הצעת החוק ניתן למצוא להלן בנספח 1.

נוסחים קודמים של הצעת החוק ציינו במפורש את הכוונה להכפיף את אתרי העתיקות בשטחי A, B ו-C לסמכות הרשות, ואף כללו התייחסות מפורשת להרחבת סמכותה לעזה. עם זאת, בגרסה הנוכחית של הצעת החוק, בעקבות ישיבת ועדה סגורה, הוסרו כל ההתייחסויות לשטחי A, B, C ועזה, ושאלת הגדרת ההיקף הטריטוריאלי של "האזור" נדחתה לדיון בוועדה לאחר הקריאה הראשונה במליאה. למרות זאת, החלטת הקבינט מאתמול עשויה להפוך כל דיון עתידי בנוגע להגדרת "האזור" בחוק למיותר, שכן החקיקה קובעת את העברת כל הסמכויות והאחריות המוקנות כיום לקצין מטה (קמ"ט) ארכיאולוגיה במנהל האזרחי לידי הרשות הסטטוטורית החדשה (ראו סעיף 2 בנספח 1 להלן).

במצטבר, התפתחויות אלו מהוות נקודת מפנה יסודית. הענקת סמכות לרשות אזרחית ישראלית לבצע פעולות אכיפה, הפקעות וחפירות בעומק שטחי A-1 של הרשות הפלסטינית מפרקת למעשה את המסגרת שנקבעה בהסכמי אוסלו ב'. תחת מסגרת זו, האחריות על עתיקות ואתרים ארכיאולוגיים בשטחי A-1-B מוטלת על משרד התיירות והעתיקות של הרשות הפלסטינית, הפועל מכוח חוק העתיקות הפלסטיני של 2018.

החלטה שנייה המפורטת בהודעה מאתמול נוגעת להעברת הסמכות למתן היתרי בנייה במערת המכפלה בחברון מעיריית חברון הפלסטינית להתנחלות היהודית. על פי ההודעה, שינוי זה יחול גם על אתרים קדושים נוספים בעיר.

החלטה זו פורמת את הסטטוס-קוו ארוך השנים שנקבע תחת הסכם חברון (1997, עליו חתם נתניהו), לפיו האחריות על מערת המכפלה מוטלת על עיריית חברון והווקף האסלאמי. לפני חמש שנים, ועדת התכנון של המנהל האזרחי [אישרה הקמת מעלית](#) באתר וקידמה את ביצועה על ידי הפקעה זמנית של סמכויות התכנון מהעירייה ומהווקף. התנגדויות שהוגשו בזמנו על ידי עיריית חברון וארגון "עמק שווה" [נדחו על הסף](#). ההחלטה החדשה מסירה אפילו את המראית עין של צעדים זמניים, ומחליפה אותם בהעברה קבועה של סמכויות. בנוסף, החלטה זו מהווה הפרה ישירה של אמנת אונסק"ו משנת 1972 [בדבר הגנת מורשת התרבות והטבע העולמית](#), שישראל חתומה עליה, שכן מערת המכפלה היא חלק מאתר המורשת העולמית של [העיר העתיקה בחברון \(אל-ח'ליל\)](#).

בנוסף, הקבינט אישר אתמול גם הקמת מינהלת מוניציפלית ייעודית לקבר רחל, למרות מיקומו של האתר בתוך הגבולות המוניציפליים של בית לחם. על פי הודעת המשרד, מינהלת זו תהיה אחראית על הניקיון והתחזוקה באתר.

החלטת הקבינט מאתמול מגיעה גם בעקבות [הודעה](#) בשבוע שעבר של שר המורשת, עמיחי אליהו, על תוכניות לפיתוח 200 "אתרי מורשת יהודית" בגדה המערבית, כחלק מתוכנית בשם "ארץ המורשת". הבסיס לתוכנית הוכרז ב-2023 עם [החלטת ממשלה](#) להקצות 150 מיליון ש"ח לפיתוח אתרים עתיקים בגדה המערבית (כולל סבסטיה). [40 מיליון ש"ח](#) נוספים נוספו לאחרונה לתקציב. בנובמבר הודיע המנהל האזרחי כי הוא [מפקיע](#) את האתר הארכיאולוגי של סבסטיה במלואו, ההפקעה הגדולה ביותר של אתר ארכיאולוגי מאז 1967.

תגובת "עמק שווה":

אין ספק שהמניע המנחה מאחורי צעדים אלו אינו דאגה לשימור, וכי ממשלה זו נחושה להחיל ממשל ישראלי מלא על טריטוריה הכוללת את שטחי A-1-B המנוהלים על ידי הרשות הפלסטינית. ישראל מפרקת במהירות את הממשל האזרחי הפלסטיני כפי שנקבע במסגרת אוסלו. החלטת הקבינט מאתמול, שהתקבלה בחשאי ונשמרה מעין הציבור, כמו גם הצעת החוק – שקודמה במהירות לקריאה ראשונה למרות אזהרות

הייעוץ המשפטי והקהילה האקדמית – הם ללא ספק רגע שמשנה את כללי המשחק בסכסוך הישראלי-פלסטיני.

בנוסף, העברת האחריות על מערת המכפלה וקבר רחל לרשויות הישראליות מהווה פירוק מכוון של הסטטוס-קוו ארוך השנים ומדאיגה גם בהשלכותיה לאור שחיקת הסטטוס-קוו בהר הבית.

יתרה מכך, החלטות אלו מסמלות לא רק את פירוק הסכמי אוסלו, אלא התנערות יסודית של ישראל מהתחייבויותיה על פי המשפט הבינלאומי, ובפרט תקנות האג מ-1907, אמנות ז'נבה מ-1949 ואמנת האג מ-1954 להגנה על נכסי תרבות. נסיגה זו מנורמות משפטיות מאפשרת לרשויות הישראליות להפר את זכויות הקהילות הפלסטיניות ומסתכנת בהעמקת הבידוד הבינלאומי של מוסדות ישראלים ומי שמייצג אותם, שעלולים להיתפס יותר ויותר כשותפים להפרות אלו.

במצטבר, ההחלטה לקדם את הצעת החוק, התוכנית להשקת תוכנית מורשת יהודית מאסיבית בגדה המערבית והחלטות הקבינט מאתמול חושפות הסלמה דרמטית ביישום אסטרטגיה של הפיכת הארכיאולוגיה והמורשת לנשק בשירות ניכוס תרבותי ודתי וסיפוח טריטוריאלי.

למידע נוסף צרו קשר עם:

טליה אזרחי: talya@emekshaveh.org

אלון ארד: alon@emekshaveh.org

נספח 1: הצעת חוק רשות המורשת ביהודה ושומרון, התשפ"ו-2026 כפי שאושרה על ידי ועדת
השרים לחקיקה ב 8.2.26

פרק א': מטרה ופרשנות

1. מטרות חוק זה לקבוע אחריות ישירה של מדינת ישראל לטיפול בעתיקות ובאתרי מורשת וארכיאולוגיה ביהודה ושומרון, ולאכיפתם של חיקוקים שנועדו למנוע ולצמצם את הפגיעה בהם, בהתחשב בהיבטים הייחודיים להם ביהודה ושומרון.
2. בחוק זה -
"אזור" - כל שטח שהמונה לפי צו העתיקות היה מוסמך לפעול בו ערב תחילתו של חוק זה;
"אתר" - מקום היסטורי כהגדרתו בצו בדבר העתיקות;
"חוק יסודות התקציב" - חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;
"חוק רשות העתיקות" - חוק רשות העתיקות, התשמ"ט-1989;
"מוסד מוכר" - מוסד מוכר על פי חוק המועצה להשכלה גבוהה, תשי"ח-1958;
"המועצה" - המועצה הציבורית לרשות שהוקמה לפי סעיף 6;
"המנהל" - מנהל הרשות שמונה לפי סעיף 18;
"עתיקה" - כהגדרתה לפי צו העתיקות;
"צו העתיקות" - צו בדבר חוק העתיקות (יהודה ושומרון) (מס' 1166), תשמ"ו-1986;
"רשות המורשת" או "הרשות" - רשות המורשת ביהודה ושומרון שהוקמה לפי סעיף 3;
"רשות העתיקות" - הרשות כהגדרתה בחוק רשות העתיקות;
"תחיקת הביטחון" - הדין ותחיקת הביטחון כמשמעותו בצו בדבר הפרשנות [נוסח משולב] (יהודה ושומרון) (מס' 1729), התש"ע-2013;
"השר" - שר המורשת;

פרק ב': רשות המורשת ביהודה ושומרון

3. (א) מוקמת בזה רשות המורשת ביהודה ושומרון; הרשות היא תאגיד כשר לכל חובה, זכות ופעולה משפטית המתיישבת עם אופיו וטבעו כגוף מאוגד.
(ב) רשות המורשת היא גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].
(ג) רשות המורשת תפעל לפי מדיניות הממשלה, ובהתאם להוראות חוק זה.
(ד) רשות המורשת תהיה האחראית הבלעדית לטפל בכל ענייני המורשת, העתיקות והארכיאולוגיה באזור, ויהיו לה כל הסמכויות שהיו לממונה לפי צו העתיקות ערב יום התחילה וסמכויות לפי חוק זה, ובכלל זה -
(1) חשיפה וחפירה של אתרים;

- (2) שימור, שחזור ופיתוח של אתרים;
 - (3) ניהול, אחזקה, והפעלה של אתרים ושמירה עליהם;
 - (4) שימור ושחזור עתיקות;
 - (5) ניהול של אוצרות העתיקות של האזור, שמירתם והפיקוח עליהם;
 - (6) פיקוח על חפירות ארכיאולוגיות;
 - (7) פיקוח ואכיפת הוראות החוק;
 - (8) עריכת מחקרים ארכיאולוגיים וקידומם;
 - (9) ניהול ואחזקה של ספריה מדעית לארכיאולוגיה ולהיסטוריה של ארץ ישראל ושכנותיה, לעניין עתיקות ומורשת באזור;
 - (10) ריכוז, תיעוד ורישום של מידע ארכיאולוגי על עתיקות ומורשת באזור;
 - (11) קיום ועידוד פעולות חינוך והסברה בתחום הארכיאולוגיה;
 - (12) קיום קשרים מדעיים בינלאומיים בתחום הארכיאולוגיה;
 - (13) סמכות לרכוש מקרקעין לשם שמירה, שימור, מחקר ופיתוח של אתרים;
 - (14) סמכות להפקיע מקרקעין ועתיקות לשם שמירה, שימור, מחקר ופיתוח של אתרים;
- (ה) רשות המורשת, מנהל הרשות וכלל עובדיה יפעלו למימוש סמכויותיהם אלו באופנים המפורטים בתחיקת הביטחון.

4. (א) סמכויות הניהול, האחזקה וההפעלה של אתר המצוי בפארק שהוכרז בצו בדבר פארקים (יהודה והשומרון) מס' 373, התש"ל-1970 או בשמורת טבע שהוכרזה בצו בדבר הגנה על הטבע (יהודה ושומרון) (מס' 363), התש"ל-1969, יופעלו בהתאם לתחיקת הביטחון; במקרה של מחלוקת יגברו סמכויות רשות המורשת;

(ב) סמכויות השמירה, הניהול, האחזקה וההפעלה של מקום קדוש לפי צו בדבר השמירה על המקומות הקדושים (יהודה והשומרון) (מס' 327), תשכ"ט-1969 (להלן - צו מקומות קדושים), יופעלו בהתאם לתחיקת הביטחון; במקרה של מחלוקת יובא העניין בפני ועדה שהרכבה יהיה ראש רשות המורשת, ראש הרשות המוסמכת לפי צו מקומות קדושים וחבר נוסף שתבחר ועדת השרים כאמור בסעיף 29(ג) לחוק העתיקות, התשל"ח-1978.

5. (א) לשם שמירה, ניהול, אחזקה או הפעלה של אתר באזור, רשאית הרשות, באישור המועצה, להתקשר עם תאגיד או עם רשות מקומית שבתחומה נמצא האתר, בכפוף להוראות סעיף 4, וליתר הוראות סעיף זה (להלן - גוף מפעיל).

(ב) תקופת ההתקשרות עם גוף מפעיל לא תעלה על 5 שנים, ואפשר לשוב ולהאריכה בתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על חמש שנים.

(ג) ההתקשרות עם גוף מפעיל תעשה לפי הוראות כל דין.

(ד) הגוף מפעיל יפעל בהתאם למדיניות ולהנחיות שתקבע הרשות, תוך שמירה על האינטרס הציבורי ועל אופיו הממלכתי של האתר.

(ה) הרשות תפקח באופן שוטף אחר פעילות גוף מפעיל.

(1) הרשות תאפשר למי שרואה עצמו נפגע מפעולה של גוף מפעיל, להגיש פניה מנומקת בהתאם לנוהל שתקבע.

פרק ג': מועצת רשות המורשת

6. (א) המועצה הציבורית של הרשות תהיה בת תשעה חברים שימנה השר, והם:
- (1) ארבעה נציגי ציבור בעלי מומחיות או ניסיון משמעותי באחד מהתחומים הבאים: עתיקות, היסטוריה, ארכיאולוגיה או מורשת שלפחות אחד מהם הוא איש סגל אקדמי מאחד מן התחומים האמורים במוסד מוכר המקיים לימודים לתואר בתחום ההיסטוריה או הארכיאולוגיה, בהתייעצות עם המועצה להשכלה גבוהה;
 - (2) נציג רשות העתיקות לפי המלצת יושב ראש מועצת רשות העתיקות;
 - (3) שני ראשי רשויות מקומיות באזור, או שני עובדי הרשות המקומית שמינו ראשי אותן רשויות מקומיות, אחד מכל רשות מקומית
 - (4) נציג משרד הביטחון, שימנה לפי המלצת שר הביטחון מקרב עובדי משרד הביטחון או עובדי יחידות הכפופות למשרד הביטחון.
 - (5) נציג משרד המורשת מקרב עובדי משרד המורשת.
- (ב) השר, בהתייעצות עם המועצה, ימנה את יושב ראש המועצה מבין חברי המועצה המנויים בפסקאות (1) ו-(2).
- (ג) לא ימונה לחבר המועצה מי שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה.
- (ד) חבר המועצה יתמנה לתקופה של ארבע שנים, ורשאי השר להאריך את תקופת כהונתו לתקופת כהונה נוספת, ובלבד שלא יכהן יותר משתי תקופות כהונה רצופות.

7. (א) מבלי לגרוע משאר תפקידיה המועצה -
- (1) תקבע את המדיניות הכללית של הרשות בתחום תפקידיה;
 - (2) תאשר את תקציב הרשות ואת תוכנית העבודה השנתית של הרשות;
 - (3) תפקח על ביצוע המדיניות, התכניות והתקציבים של הרשות;
 - (4) תפקח על עבודת המנהל הכללי, ובכלל זה תקבל ממנו דוחות על פעילות הרשות;
 - (5) תדון בדו"חות הכספיים שיגיש לה המנהל הכללי.
- (ב) המועצה, באישור השר, תקבע כללים להפעלת אתרים, ניהולם והפיקוח עליהם.
- (ג) המועצה תגיש לשר, אחת לשנה לפחות, דוח על פעולות רשות המורשת וכן תמסור לו, לפי דרישתו, כל ידיעה על פעולותיה.

8. (א) חבר המועצה שאינו נציג ממשלה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחד מאלה:
- (1) התפטר במסירת כתב התפטרות ליושב ראש המועצה;
 - (2) התקיים בו סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף 6;
 - (3) נבצר ממנו, דרך קבע, למלא תפקידו, והשר, לאחר התייעצות עם יושב ראש המועצה,

העבירו מכהונתו בהודעה בכתב;

(4) פרש מן התפקיד שבשלו התמנה .

(ב) יושב ראש המועצה יעביר לשר כתב התפטרות כאמור בסעיף קטן (א)(1), תוך 96 שעות ממועד מסירתו; תוקף ההתפטרות מתום 48 שעות לאחר מסירת כתב ההתפטרות לשר, זולת אם חזר בו חבר המועצה מהתפטרותו לפני כן במסירת מכתב לשר.
(ג) חבר המועצה שאינו עובד המדינה, ונעדר ללא סיבה מוצדקת מארבע ישיבות רצופות של המועצה, רשאי השר לאחר התייעצות עם יושב ראש המועצה, להעבירו מכהונתו במועצה או לבטל את מינויו, לפי הענין, בהודעה בכתב.

9. (א) חבר המועצה לא יקבל מהרשות שכר בעד שירותיו.

(ב) חבר המועצה יהיה זכאי לקבל מהרשות גמול בעבור השתתפות בישיבות המועצה לפי הוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שאינו אחד מאלה:

(1) עובד המדינה;

(2) עובד גוף מתוקצב;

(3) עובד גוף נתמך;

(4) מי שזכאי לקבל גמול בעבור ההשתתפות בישיבות המועצה ממקור אחר.

לעניין זה "עובד המדינה" "עובד גוף מתוקצב" "עובד גוף נתמך" – כהגדרתם בס' 32 לחוק יסוד התקציב.

(ג) חבר המועצה שאינו זכאי לגמול לפי הוראות סעיף קטן (ב), זכאי לקבל מהרשות החזר הוצאות שהוציא לצורך השתתפות בישיבות המועצה, לפי הוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שאינו זכאי לקבל החזר הוצאות כאמור ממקור אחר.

(ד) חבר המועצה זכאי לקבל גמול בסכום השווה לסכום הגמול שלו זכאי חבר מועצה בתאגיד אחר שהוא גוף מתוקצב כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, ברמת סיווג זהה לזו של הרשות בהתאם להחלטת הוועדה לסיווג תאגידים סטטוטוריים, או להחזר הוצאות, לפי העניין, וזאת בעד כל ישיבה שבה השתתף, בהתאם לקבוע בהוראות הממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר בדבר תשלום גמול והחזר הוצאות ליושב ראש וחברי מועצה בתאגידים הסטטוטוריים, לרבות לעניין סוג הישיבה ומספר הישיבות המרבי.

"הוועדה לסיווג תאגידים סטטוטוריים" – הוועדה הציבורית לסיווג תאגידים סטטוטוריים שהוקמה מכוח החלטת ועדת השרים לענייני כלכלה מס' כל/ 218 מיום י"ב באדר ב' התשנ"ה.

10. (א) המועצה תקבע לעצמה דרכי עבודתה ונהלי דיוניה ככל שלא נקבעו בחוק זה או לפיו.

(ב) המנין החוקי בישיבות המועצה הוא שבעה חברים לפחות; לא היה מנין חוקי בפתיחת הישיבה, רשאי יושב ראש הישיבה לדחותה בשלושים דקות; לא נכח מנין חוקי בישיבה כעבור פרק זמן זה, תתקיים הישיבה אם השתתפו בה חמישה חברים לפחות ובהם יושב ראש המועצה.

(ג) משנפתחה הישיבה כדין לפי סעיף קטן (ב), יהיה המשכה כדין בכל מספר חברים שהוא.

(ד) המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך במקומו, רשאי להיות נוכח בישיבות המועצה.

(ה) ביקשו השר או חמישה מחברי המועצה לדון בנושא מסוים, יהיה הנושא כלול בסדר יומה של

המועצה בישיבתה הקרובה.

(1) המועצה רשאית למנות מבין חבריה ועדת משנה לעניין מסוים שבסמכותה, לקבוע לה יושב ראש ולאצול לה מסמכיותיה, למעט הסמכות לקבוע את המדיניות הכללית של הרשות והסמכות לאשר את תקציבה

11. קיומה של המועצה, סמכויותיה ותוקף החלטותיה לא ייפגעו בשל הפסקת כהונתו של חבר מחברי המועצה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חברי המועצה מכהנים כדין.

12. (א) בסעיף זה –

”בן משפחה” – בן זוג, הורה, הורה הורה, בן או בת ובני זוגם, אח או אחות וילדיהם, גיס, גיסה, דוד או דודה וילדיהם, חם, חמות, נכד או נכדה, לרבות קרוב כאמור שהוא שלוב (חורג);

”בעל עניין” – בהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ”ח – 1968;

”טיפול” – לרבות קבלת החלטה, העלאת נושא לדיון, נוכחות בדיון, השתתפות בדיון או בהצבעה, או עיסוק בנושא מחוץ לדיון;

”ניגוד עניינים”, של חבר המועצה – ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו במועצה ובין עניין אישי או תפקיד אחר, שלו או של קרובו;

”קרוב”, של חבר המועצה – כל אחד מאלה:

(1) בן משפחה של חבר המועצה;

(2) אדם שלחבר המועצה יש עניין במצבו הכלכלי;

(3) תאגיד שחבר המועצה, בן משפחתו או אדם כאמור בפסקה (2) הם בעלי עניין בו;

(4) גוף שחבר המועצה, בן משפחתו או אדם כאמור בפסקה (2) הם מנהלים או עובדים אחראים בו.

(ב) לא ימונה לחבר המועצה ולא יכהן כחבר כאמור מי שבשל כהונתו יימצא, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים אשר ימנע ממנו למלא את עיקר תפקידו במועצה.

(ג) חבר המועצה לא יטפל במסגרת תפקידו בנושא שהטיפול בו יגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים.

(ד) נודע לחבר המועצה כי הוא עלול להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף קטן (ב) או (ג), יודיע על כך בהקדם האפשרי ליושב ראש המועצה; היה חבר המועצה האמור היושב ראש – יודיע על כך לשר.

(ה) על אף האמור בסעיף זה, רשאי חבר המועצה שמונה לפי סעיף 6(א)(1) ו-3 להביא בחשבון גם את ענייניו של הגוף או הציבור שהוא נציגו, ככל שהם קשורים לתפקידי המועצה, ולא יראו אותו כנמצא במצב של ניגוד עניינים בשל כך בלבד.

13. חברי המועצה שאינם עובדי המדינה, דינם, בפעולתם כחברי המועצה, כדין עובדי המדינה לעניין חיקוקים אלה ולעניין פעולותיהם במועצה:

(1) חוק שירות הציבור (מתנות), התש”ם – 1979;

(2) חוק העונשין, התשל”ז – 1977 – ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;

- (3) חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969;
- (4) פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;
- (5) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969;
- (6) חוק שירות המדינה (סיווג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), תשי"ט-1959, למעט לעניין חברי המועצה שמונו לפי סעיף 6(א)(3).
14. המועצה תמנה לרשות מבקר פנימי, אשר יפעל בהתאם להוראות חוק הביקורת הפנימית, התשנ"ב-1992; המבקר הפנימי יגיש למועצה דוח על ממצאיו.
15. (א) המועצה תמנה מקרב חבריה ועדת ביקורת ובה 3 חברים, ובלבד שאחד מהם יהיה חבר המועצה מקרב עובדי המדינה, ו-2 יהיו חברי המועצה שמונו לפי סעיף 6(א)(1) ו-2(2) - שאחד מהם יהיה יושב ראש הוועדה; יושב ראש המועצה לא יהיה חבר ועדת הביקורת.
- (ב) ועדת הביקורת -
- (1) תעמוד על ליקויים בניהול הרשות ותציע למועצה דרכים לתיקונם;
- (2) תבחן את מערך הביקורת הפנימית של הרשות ואת תפקודו של המבקר הפנימי, וכן אם עומדים לרשותו המשאבים והכלים הנחוצים לו לשם מילוי תפקידו;
- (3) תבחן את תוכנית העבודה של המבקר הפנימי ואת הדוחות שהגיש, ותעבירם למועצה בצירוף הערותיה והמלצותיה;
- (4) תקבע הסדרים לגבי אופן הטיפול בתלונות של עובדי הרשות וההגנה שתינתן לעובדים שהתלוננו כאמור; הסדרים כאמור יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות.
- (ג) יושב ראש ועדת הביקורת יכנס את ועדת הביקורת לדיון בנושאים שיעמידו על סדר יומה הוא, חבר ועדה אחר, המועצה, המנהל או המבקר הפנימי.
- (ד) מי שאינו חבר ועדת הביקורת לא יהיה נוכח בישיבות הוועדה בעת דיון ובעת קבלת החלטות הוועדה, אלא אם כן קבעו יושב ראש הוועדה או הוועדה כי הוא נדרש לשם הצגת נושא מסוים; על אף האמור, המבקר הפנימי של הרשות יקבל הודעות על קיום ישיבות ועדת הביקורת ויהיה רשאי להשתתף בהן.
- (ה) ועדת הביקורת תגיש למועצה ולמנהל דוח על פעילותה, אחת לשנה לפחות.

פרק ד': מנהל הרשות ועובדי הרשות

16. (א) המועצה, לפי הצעת השר, תמנה מנהל כללי לרשות המורשת; המנהל ימונה לתקופה של ארבע שנים, והמועצה רשאית לשוב ולמנותו מחדש, לפי הוראות סעיף זה לשתי תקופות כהונה נוספות.
- (ב) לא ימונה למנהל מי שהורשע בעבירה פלילית או בעבירות משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש מנהל.
- (ג) כהונת המנהל תפקע באחת מאלה:
- (1) התפטר בהודעה בכתב שהגיש לשר באמצעות המועצה;
- (2) נבצר ממנו, דרך קבע, למלא את תפקידו;

- (3) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש מנהל;
- (4) השר באישור המועצה החליט להעבירו מכהונתו מטעמים מיוחדים שיפורטו.
- (ד) לא תתקבל החלטה על הפסקת כהונתו של המנהל לפי סעיף קטן (ג)(3) או (4) אלא לאחר שניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו.
- (ה) מבלי לגרוע מסמכויות ותפקידים אחרים שהוענקו למנהל לפי חוק זה ולפי כל חיקוק אחר, יהיה המנהל ממונה על ביצוע תפקידי הרשות, ובין השאר:
- (1) אחראי לניהול השוטף של עניני הרשות בהתאם להחלטות המועצה, ובכלל זה להכין את הדוחות הכספיים ואת הצעת התקציב ולהגישם למועצה;
 - (2) יהיו נתונות לו הסמכויות הדרושות לניהול הרשות, ובכלל זה ייצוג הרשות בכל תפקיד מתפקידיה וחתימה על הסכמים או מסמכים אחרים בשם הרשות, בכפוף להוראות חוק זה ולהחלטות המועצה.
17. (א) השר רשאי להסמיך מפקחים, מקרב עובדי הרשות או עובדי רשות העתיקות, שיהיו נתונות להם הסמכויות הנתונות לפי תחיקת הביטחון ולפקח על עתיקות בהגדרתו בצו העתיקות, לשם ביצוע הוראות חוק זה, כולן או חלקן.
- (ב) לא ימונה מפקח אלא אם מתקיימים בו כל אלה:
- (1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;
 - (2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו כפי שהורה השר, בהסכמת השר לביטחון לאומי;
 - (3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון לאומי.

פרק ה': ועדת ערר

18. (א) תוקם ועדת ערר של שלושה חברים, מהם שני חברים שתמנה המועצה שלא מתוך חברה, והם בעלי ניסיון משמעותי או מומחיות באחד התחומים האלה: עתיקות, היסטוריה, ארכיאולוגיה או מורשת, ושופט או מי שכשיר להיות שופט שימנה שר המשפטים והוא יהיה יושב ראש הועדה.
- (ב) הרואה עצמו נפגע מההחלטות המפורטות להלן, רשאי לערור עליהן לפני ועדת הערר, ואלה הן:
- (1) סירוב לתת רשיון חפירה, ביטולו, התלייתו או התנייתו;
 - (2) סירוב לאשר ביצוע פעולה באתר;
 - (3) החלטה כי חפץ, מקום או מבנה הוא עתיקה;
 - (4) סירוב לתת רשיון יצוא, ביטולו או התנייתו.
- (ג) אין בהגשת ערר כדי לבטל את תוקפה של החלטה שבשלה הוגש.
- (ד) ועדת ערר רשאית לקבל ערר, לדחותו או להחליט כל החלטה אחרת.

(ה) לוועדת ערר יהיו כל הסמכויות המוקנות לוועדת חקירה כמשמעותה בחוק ועדות חקירה, התשב"ט-1969, בשינויים המתחייבים.

(ו) ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992 למעט לפי סעיפים 5, 6, 7, 13, 37, 38, 45, 54(ב)(3), (7) ו-9(ג) יחולו על ערר המוגש לפי חוק זה ועל ועדת הערר, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: הסמכויות הנתונות לבית משפט מחוזי לפי סעיף 28 (ד) ו-1(ה) לחוק האמור יהיו נתונות לבית משפט לענינים מינהליים בירושלים.

(ז) על החלטת ועדת הערר ניתן להגיש ערעור מינהלי בעניני האזור לבית משפט לענינים מינהליים בירושלים.

פרק ו': תקציב ונכסים

19. (א) הרשות תגיש לשר האוצר תכנית תקציב שנתית, שתפרט את הצרכים הכספיים הדרושים למימון פעולתה, ובכלל זה הוצאות שוטפות, הוצאות על כוח אדם, רכישת ציוד, אכיפה ופיקוח; תכנית התקציב השנתית תכלול גם תקציב מיוחד עבור סיוע כוחות הביטחון ועבור פיקוח מיוחד לאתרים בעלי חשיבות ורגישות מיוחדת, ככל שיידרשו; התקציב המיוחד יגובש בתיאום עם משרד הביטחון.

(ב) התקציב השנתי לפעילות הרשות ימומן מתקציב המדינה ומהכנסות הרשות; חלקו של התקציב השנתי שימומן מתוך תקציב המדינה, ייקבע בחוק התקציב השנתי במסגרת תקציב משרד המורשת.

(ג) לשם ביצוע תפקידיה רשאית הרשות לקבל תרומות וכן להקים קרנות מחקר.

20. אגרות הנגבות על ידי הרשות בעד כניסה לאתר או בעד פעולות אחרות ישולמו לקופת הרשות.

21. (א) הרשות לא תהיה רשאית למכור או להעביר בדרך אחרת נכס שבבעלותה, למעט נכסים שפרטים לגביהם, לרבות סוגם ושוויים, נקבעו בתקנות, אלא באישור השר.

(ב) הרשות לא תהיה רשאית למשכן נכס שברשותה או להשכירו לתקופה העולה על עשר שנים, אלא באישור השר; לענין זה, "להשכירו לתקופה העולה על עשר שנים" – לרבות שכירות המקנה זכות לחדשה או להאריכה, או שכירות לתקופה נוספת שבהצטרפותן לתקופות השכירות הקודמות עולות יחד על עשר שנים.

(ג) הרשות לא תיטול הלוואה העולה על סכום שקבע השר בתקנות, אלא באישור השר ושר האוצר.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 5.

תכנית נפרדת בבסיס תקציב משרד המורשת, בבסיס התקציב; בסעיף זה – "תוכנית" ו-"סעיף תקציב", "חוק התקציב השנתי" כמשמעותם בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;
(ג)

פרק ד': הוראות שונות

22. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מכל סמכות הנתונה לכוחות הביטחון לפי כל דין ולמפקד לפי תחיקת הביטחון, ואולם אם יש סתירה בין הוראות חוק זה להוראות כל דין אחר, לרבות תחיקת הביטחון, יגברו הוראות חוק זה.
23. שר המורשת ממונה על ביצועו של חוק זה, והוא רשאי, לאחר התייעצות עם המועצה, להתקין תקנות לביצועו.
24. בחוק רשות העתיקות, התשמ"ט-1989 -
(1) בסעיף 1(א), בהגדרה "השר" במקום "שר התרבות והספורט" יבוא "שר המורשת";
(2) בסעיף 6(א)(1) -
(א) בפסקת משנה (א), במקום "משרד התרבות והספורט" יבוא "משרד המורשת";
(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "ראש מנהל תרבות במשרד התרבות והספורט" יבוא "מנהל אגף בכיר תשתיות מורשת במשרד המורשת";
(ג) בפסקת משנה (ג), במקום "ראש אגף בכיר - תקציבים, תכנון ותכנית עבודה במשרד התרבות והספורט" יבוא "סמנכ"ל תכנון ותקצוב במשרד המורשת".
25. בחוק בתי המשפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000 -
(א) בתוספת הרביעית, אחרי פרט (3) יבוא:
" (4) החלטה של רשות לפי חוק רשות המורשת יהודה ושומרון, התשפ"ו-2026."
(ב) בתוספת החמישית, אחרי פרט (1) יבוא:
(2) ערעור על החלטת ועדת ערר לפי סעיף X לחוק רשות המורשת יהודה ושומרון, התשפ"ו-2026."
26. תחילתו של חוק זה....
27. (א) מי שכיהן כממונה לפי צו העתיקות (בסעיף זה - הממונה) ערב תחילתו של חוק זה, יראו אותו כמי שמונה למנהל הרשות לפי חוק זה, לתקופת כהונה אחת שתחילתה ביום תחילתו של חוק זה (להלן - יום התחילה).
(ב) תקציב שנקבע בחוק התקציב לשנת הכספים השוטפת בעבור היחידה שבראשה עמד הממונה, ושלא מומש עם יום התחילה יועבר לרשות; לעניין זה, "שנת הכספים השוטפת" - שנת הכספים שבה חל יום התחילה.
(ג) התקשרויות שנעשו לפני יום התחילה על ידי הממונה, יראו כאילו נעשו על ידי הרשות.
(ד) מקום היסטורי שהוכרז לפי תחיקת הביטחון ערב יום התחילה יראו אותו כאאתר לפי הוראות חוק זה.

28. השר ידווח לוועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת, בכתב, אחת לשנה, על יישום הוראות חוק זהבשנה שקדמה למועד הדיווח, ובין השאר בעניינים אלו:
- (1) איוש המועצה ופעילותה;
 - (2) תקציב הרשות, לרבות מקורות המימון וניצול התקציב;
 - (3) פעילות הרשות.